

FERNANDO

RETRAT: 1971-1987

VIJANDE

Amb l'objectiu d'evidenciar i fer valer la tasca del galerista Fernando Vijande (Barcelona, 1930 – Madrid, 1986), la Fundació Suñol presenta una exposició col·lectiva amb obres de nombrosos artistes que van exposar sota la seva supervisió durant el temps en què va dirigir la Galería Vandrés i la Galería Fernando Vijande a la ciutat de Madrid, per tal d'explorar la seva sensibilitat artística, definida per molts com eclèctica i intel·ligent, i aprofundir en la seva mirada durant aquella època crucial.

Galería Vandrés. © Colita, Madrid 1975

Fernando Vijande va iniciar el seu camí en el món de l'art el 1971, al costat de la seva sòcia Gloria Kirby, amb la inauguració de la Galería Vandrés. Després d'una dècada d'intensa activitat va posar fi a aquesta experiència per donar pas a la Galería Fernando Vijande (inaugurada el 1981), que funcionà fins el 1987. Per tant, ens trobem davant d'una trajectòria de marxant de més de quinze anys que, com han demostrat el temps i la història, fou una aportació de vital importància a l'ecosistema artístic espanyol en la transició a la democràcia. Ara fa més de trenta anys de la desaparició de Fernando Vijande, i això ens dona prou distància per valorar la incidència de la seva activitat en aquell nou panorama, que emergia amb grans expectatives.

Els anys setanta van ser un temps de ruptura i agitació, tant en l'àmbit social com polític. En el terreny cultural, l'anhel de canvi també es va donar amb especial magnitud, amb contribucions des d'entorns diversos que apostaven de manera inequívoca per una ruptura amb el passat i per un compromís amb la transformació. En aquest sentit, la Galería Vandrés i la Galería Fernando Vijande foren uns escenaris destacats des dels quals l'art contemporani va contribuir al procés de democratització i modernització de l'Estat espanyol, en la línia del context internacional més pròxim.

A causa de la gran quantitat d'exposicions que va organitzar i de l'extens elenc d'artistes amb qui Vijande va col·laborar, la Fundació Suñol i l'equip curatorial han optat per traçar la línia al voltant del treball d'aquells que van gaudir d'una exposició individual a les esmentades galeries, seguint un ordre cronològic, segons la primera d'elles. L'exposició també es nodreix d'una selecció d'obres actuals d'alguns dels artistes participants, a manera de reflex del camí recorregut per aquells que van iniciar la seva carrera gràcies al suport del galerista. Igualment, i amb el propòsit de completar la proposta, es

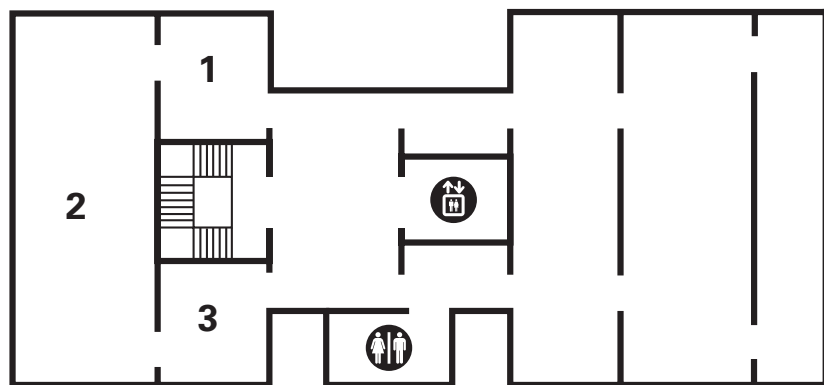
presenta una publicació que inclou documentació de la trajectòria de Fernando Vijande, així com escrits de María Escribano, Fernando Huici i Margit Rowell. També s'inclou un llistat de les exposicions que van tenir lloc durant els gairebé setze anys de vida de tots dos espais, per tal de reflectir la vasta producció del galerista.

El fet que aquesta exposició es faci a la Fundació Suñol és degut a l'amistat que unia Josep Suñol amb Fernando Vijande, i és en aquest sentit que podem definir la mostra com un doble homenatge: d'una banda a la relació personal entre ambdós i, de l'altra, al llegat professional de Fernando Vijande. Durant els anys en què aquest dirigia les dues galeries, la col·lecció d'art contemporani de Josep Suñol ja comptava amb peces importants, però la relació exemplar entre col·leccionista i galerista, la seva complicitat personal i artística i l'intercanvi constant d'idees entre tots dos van donar com a resultat una fructífera combinació, que va redundar en benefici del teixit creatiu d'aleshores.

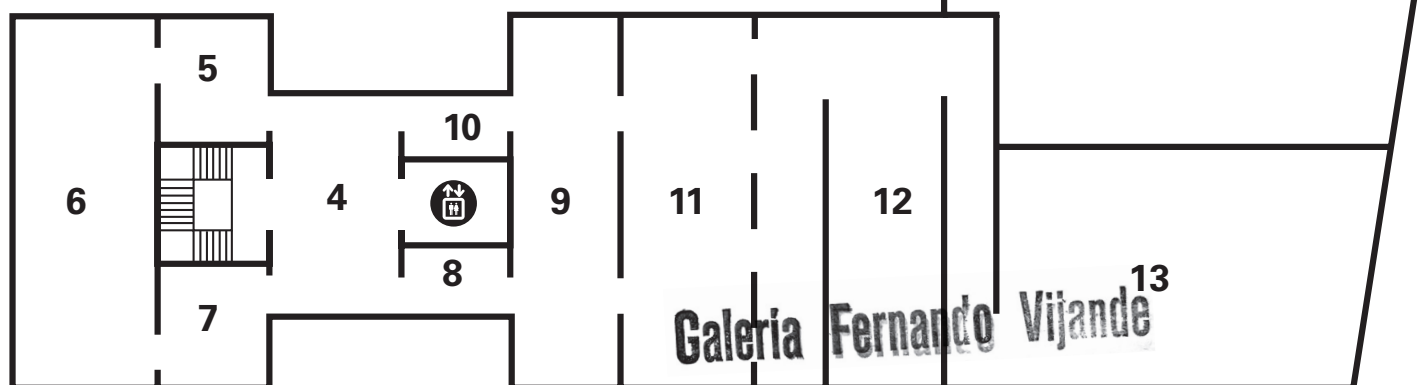
Si estem d'acord en el fet que els artistes plàstics de l'època van marcar amb les seves obres una estètica i —per què no— una ètica, també es fa pertinent dirigir el focus vers els mitjans de comunicació, els escriptors, els intel·lectuals, els músics i altres col·lectius que es van afegir a aquesta il·lusió creativa. Per aquest motiu i en paral·lel a les obres d'art, l'exposició inclou un seguit de documents, catàlegs, articles de premsa, fotografies i altres materials, la majoria dels quals han aportat persones vinculades a l'activitat d'ambdues galeries.

Així, doncs, l'exposició que la Fundació Suñol dedica avui al galerista Fernando Vijande no només ofereix un retrat complex d'una figura singular i decisiva per a l'art contemporani espanyol, sinó que deixa constància de la potència creativa indiscutible d'un futur que ja era present.

SEGONA PLANTA

V GALERIA VANDRES

PRIMERA PLANTA

NIVELL ZERO

1. Adolfo Estrada
Luis Gordillo

2. Juan Giralt
Joan Miró
Joaquín Mouliá
Muntadas
Robert Smith

3. Eduardo Arranz-Bravo
Rafael Bartolozzi

4. Robert Llimós
Luis Lugán

5. Michael Buthe
Juan Genovés

6. José Luis Alexanco
Claudio Bravo
José Ramón Sierra
Raúl Valdivieso
Darío Villalba
Zush

7. Rafael Armengol
Manolo Boix
Artur Heras

8. Erwin Bechtold
Armando Pedrosa

9. Sergi Aguilar
Carmen Calvo
Chema Cobo
Teresa Gancedo
Carlos León
Miquel Navarro
Guillermo Pérez Villalta
Jordi Teixidor

10. Josep Guinovart
Joan Hernández Pijuan
Albert Ràfols-Casamada

11. Juan Bordes
Ian Breakwell
Costus
Karl Horst Hödicke

Jannis Kounellis
Nino Longobardi
Susana Solano

12. Manolo Paz

13. Jaume Barrera
Evaristo Bellotti
Joan Cardells
Xavier Franquesa
Robert Mapplethorpe
Jonier Marin
Juan Muñoz
Andy Warhol

FERNANDO VIJANDE. RETRAT: 1971-1987

27 SETEMBRE 2017 - 07 ABRIL 2018

Fundació Suñol

Passeig de Gràcia 98
08008 Barcelona
T 93 496 10 32
info@fundaciosunol.org
www.fundaciosunol.org

Horaris: de dilluns a divendres, de 11 a 14h i de 16 a 20h.
Dissabtes, de 16 a 20h. Diumenges i festius tancat.